

Publicerad 2017-12-02 20:07 av Zen

Är det ilska

Försvinner den jag är iväg?

Vart? Berätta för mig varför. Varför inte öppna munnen och ryta ifrån. Även om det inte finns någon anledning, ja varför inte? Han du älskar varför inte vilja hålla han i handen. Borde det funka? Borde jag funka?

Parallella tankar ofullständiga och oklara sveper om det mörbultade inre. Inifrån och ut fylls jag av slag, svordomar, tystnad och sjukdom. Utifrån och in sveper tvål och nagellack. Kan man dölja eller ska man ge upp?

Stanna. Stampa ner och lev. Eller inte. Kanske vänta på inget eller sova. Fast allt är ju egentligen underbart och alla är lyckliga. Allt går att se fram emot. Det går att se in i den kropp som jag fötts till och se att här finns budskap och tankar. Även fast jag utåt sätt kanske beter mig som att jag mår dåligt kanske det här är vad jag behöver? Kanske har jag aldrig varit lyckligare.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Zen med Poeter.se id #67577 innehar upphovsrätten